

[Arne Melchior]

Begrundelse

Ifølge foretagne undersøgelser skal det forholde sig sådan, at op til 95 pct. af tilfælde, hvor henviste arbejdsledige slet ikke er mødt frem, ikke indberettes.

Oplysningen bedes be- eller afkræftet i sammenhæng med besvarelse af spørgsmålet.

Besvarelse (24/1 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Personer, der ikke giver møde til anvist arbejde, ligestilles, både hvad angår sanktionsmuligheder, og hvad angår den administrative behandling af sagerne, med personer, der direkte over for arbejdsformidlingskontoret eller arbejdsgiveren nægter at overtage anvist arbejde.

Sådanne sager indberettes af arbejdsformidlingskontoret til arbejdsløhedskassen og arbejdsdirektoratet. Når kassen har truffet afgørelse om, hvorvidt der skal idømmes karantæne, meddeles afgørelsen til direktoratet, som gennemgår samtlige indberetninger og tager sagerne op til realitetsbehandling, hvis direktoratet ikke kan acceptere arbejdsløhedskassens afgørelse.

Som det vil fremgå heraf, er en indberetning ikke ensbetydende med, at der foreligger et forhold, der skal have dagpengemæssige konsekvenser, men angiver alene, at der foreligger et forhold, som skal undersøges nærmere.

Den undersøgelse, der nævnes i spørgsmålets begrundelse, er landsarbejdsnævnets første undersøgelse af den samtidige forekomst af ledighed og ubesatte stillinger (den såkaldte paradoksrapport).

Det er klart, at den nævnte undersøgelse har givet anledning til overvejelse i administrationen, og jeg kan da oplyse, at antallet af indberetninger er steget kraftigt i den senere tid. Jeg har i anden sammenhæng gjort rede for, at der i øjeblikket foregår en samlet indsats for at sikre korrekte dagpengeudbetalinger. Heri vil også indgå overvejelser med hensyn til, om der bør ske ændringer i det eksisterende indberetningssystem. Jeg skal imidlertid i denne forbindelse ikke lægge skjul på, at løsningen af hele denne problemkreds blandt andet støder på den vanskelighed, at arbejdsdirektoratets og ikke mindst arbejdsformidlingskontorernes bemanning

med personale til varetagelse af tilsynsopgaver er utilstrækkelig.

Spm. nr. 253

Til *justitsministeren (14/1 80)* af:

Rahbæk Møller (SF):

»Kan anklagemyndigheden på eget initiativ foretage undersøgelser med henblik på tiltale ved domstolene i tilfælde af, at en hovedaktionær udnytter sin indflydelse til at skaffe sig særfordele på minoritetsaktionærs og selskabets bekostning (jfr. Bonde Niensens og B & Ws palæhandler), og vil ministeren i bekræftende fald foranledige, at en sådan undersøgelse af den nævnte palæhandel bliver gennemført?«

Begrundelse

Spørgsmålet er, som det fremgår, foranlediget af Bonde Niensens og B & Ws palæhandler, som ifølge en artikel i Ekstra Bladet den 21. december 1979 har påført B & W et tab på 200.000 kr., og som ifølge samme artikel er ledsaget af andre uregelmæssigheder.

Sagen har givet anledning til et spørgsmål til industriministeren (spørgsmål nr. 199). Af svaret fremgår det, at mindretalsaktionærer har mulighed for at rejse civilt søgsmål med henblik på at få fastslået gyldigheden af sådanne dispositioner.

Da sagen har almen samfundsmæssig betydning, må det være rimeligt, at den offentlige anklagemyndighed har mulighed for at tage den slags sager op, når den bliver opmærksom på dem, f. eks. på grund af artikler i dagspressen.

Formålet med spørgsmålet er at få belyst, om en sådan mulighed foreligger, og om ministeren i givet fald vil benytte sig af den.

Besvarelse (28/1 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Efter retsplejelovens § 742 indgives anmeldelser om strafbare forhold til politiet. Politiet iværksætter efter anmeldelse eller af egen drift efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Justitsministeriet udtaler sig af principielle grunde ikke om, hvorvidt der er indledt politimæssig undersøgelse i konkrete sager, og